

Projekt

z dnia 18 listopada 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY WIENIAWA**

z dnia 21 października 2025 r.

w sprawie obniżenia ceny skupu żyta do celów wymiaru podatku rolnego na 2026 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) oraz art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. o podatku rolnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1344), po pozytywnym zaopiniowaniu przez Mazowiecką Izbę Rolniczą

Rada Gminy Wieniawa uchwala co następuje:

§ 1.

Obniża się średnią cenę skupu żyta do celów wymiaru podatku rolnego ogłoszoną w Komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 20 października 2025 roku, w sprawie średniej ceny skupu żyta za okres 11 kwartałów będącej podstawą do ustalenia podatku rolnego na rok podatkowy 2026 (M.P. 2025 poz. 1085) z kwoty 66,42 zł za 1 dt do kwoty 61,00 zł za 1 dt.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Wieniawa.

§ 3.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 roku.

Wójt Gminy Wieniawa

mgr inż Krzysztof Sobczak

Uzasadnienie

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w komunikacie z dnia 20 października 2025 r. ogłosił średnią ceny skupu żyta za 11 kwartałów będącej podstawą do ustalenia podatku rolnego na rok podatkowy 2026 (M. P. z 2025 poz. 1085) w kwocie 66,42 zł za 1dt. Projekt uchwały zawiera propozycję obniżenia średniej ceny skupu żyta do kwoty 61,00 zł za 1 dt, gdyż na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tj. Dz.U. z 2025 r., poz. 1344) Rada Gminy posiada uprawnienia do obniżenia tej ceny.

Obniżenie ceny skupu żyta przez Radę Gminy ma na celu złagodzenie obciążeń finansowych podatników podatku rolnego oraz trudnej sytuacji podatników związaną ze wzrostem kosztów produkcji (np. energii, nawozów) przy jednoczesnym niskim skupie, imporem tańszych produktów, problemami związanymi ze zmianami klimatu (susze, powódzie) oraz obciążeniami administracyjnymi i biurokracją. Do tego dochodzą problemy z rynkiem zbytu, długie łańcuchy dostaw oraz wysokie wymagania ekologiczne, które jeszcze bardziej zwiększają koszty i zmniejszają opłacalność produkcji rolnej.

Wobec powyższego podjęcie uchwały uważa się za zasadne.